eesmärgiga töötas M. a. 1914 Peterburis zootehnika-büroos prof. E. F. Liskun'i juhatusel, viibis aa. 1919—24 mitmel puhul Soomes, Taanis, Saksamaal ja Rootsis ja oli 1926—27 Rockefeller Foundation'i stipendiaadina komandeeritud Saksamaale ja Šveitsi töötama oma erialal. Peale õppetöö organiseeris M. Tartu ülikoolis loomakasvatuse kabineti ja katsejaama Raadi mõisas, mis asutiste juhatus on M. kätes. Õige elavalt on M. oma kutsetöö kõrval toiminud seltskondliku tegevuse alal. 1918. a.-st senini (1927) on ta Tartu Eesti Põllumeeste Seltsi esimees, 1923 a.-st Eesti Agronoomide Seltsi esimees, Eesti Anglerite Kasvatajate Seltsi asutajaid ja sekretär 1919. a.-st peale. Edasi oli M. 1917. a. loodud Tartu mk. toitluskomitee esimees, 1915—17 »Põhja-Abi« loomade rekvisitsiooni juhataja Põhja-Liivimaa piirkonnas, 1919. a. lühemat aega Tartu maakonnavalitsuse põllumajanduse osak. juhataja ja teotses veel mitmes teiseski organisatsioonis. Politilisest tegevusest on M. m. s. osa võtnud E. Asutava Kogu liikmena, kuhu ta valiti rahvaerakonna nimekirja järgi. — M. sulest on ilmunud järgmised tööd: Meie põllutaimede tähtsamad seene-haigused (1914, II tr. Tartu, 1920), Eesti põllumehe veiste tõuraamatud (Tartu, 1916), Eesti põllumehe veiste tõuraamat I (Tartu, 1918, II tr. 1926), Koduloomade anatoomia ja füsioloogia (Tallinna, 1920), Angeli tõugu karja arendamise loost Eestis (äratr. ajak. »Agronoomia« 1924, nr. 1—3). Peale selle on M. avaldanud kirjutisi »Põllutöölehes« (1913—18), »Talus«, »Agronoomias«, »Eesti Kirjanduses« ja politilistest ajalehtedest »Postimehes«.

Isikl. j. m. saadud andmed. *T.*

MÄGI, Konrad Wilhelm, maalikunstnik, sünd. 2. X 1878 Uderna mõisas Tartu lähedal valitseja abilise pojana, sai isa varajase surma tõttu kehva üldhariduse linnakoolis Tartus, mida lõpetamata teenistusse pidi astuma Bandelier'i mööblivabrikusse, kus õppis puunikerdajaks. Saanud esimese õpetuse kujutava kunsti alal Tartu saksa käsitööliste seltsi õhtukursustel maalija R. v. zur Mühlen'i juures, astus M. 1902. a. sügisel Stieglitz'i kunstikooli skulptuurklassi Peterburis ja jäi sinna 2 a.-ks, õppides peamiselt prof. A. Adamson'i juhatusel, kuni üks politilise ilmega väljaastumine teda 1905. a. alul sundis koolist lahkuma. Edasi kavatses ta astuda Peterburi kunstide-akadeemiasse, milleks ette valmistus kunstnik Goldberg'i erakursustel, kuid 1906. a. suvel, veedetud koos mõne teise algaja eesti kunstnikuga Ahvenamaal, loobus ta osalt kaaslase N. Triik'i, osalt Ahvenamaa kauni looduse mõjul skulptuurist ja andus maalimisele, saades Triik'ilt sel alal esimest juhatust. Sügisel Helsingi asunud töötas M. a. ümber katkendiliselt maali alal Ateneumis, teenides elatist J. Hurda rahvaluule kogude ümberkirjutamisega Soome kirjandusseltsis, ja sõitis siis Pariisi, kust 1908. a. kevadel asus Norrasse. Hoolimata äärmisest ainelisest viletsusest töötas M. Norras, Oslos (Kristiaanias), iseseisvalt 2 a., saates selle töö viljana sügisel 1910 »Noor-Eesti« kunstinäitusele 40 maali, mis osutusid valdavas enamikus peenelt stiliseeritud müstilise põhiheliga dekoratiivseiks maastikeks, inspireeritud osalt G. Munthe' dekoratiivsest toodangust. — 1910. a. sügisel asus M. uuesti Pariisi ja jäi sinna ligi 2 a.-ks, õppides katkendiliselt Colarossi eraakadeemias ning elatades ennast juhuslikest töist skulptuur-käsitöö ja mööblinikerdamise alal. Kevadel 1912 pöördus ta kodumaale tagasi ja asus Tartu, hankides siin omale tunniandmisega elatist. 1913. a. suve veetis ta Saaremaal, Kihelkonnal, järgm. a. Viljandis ja Võrumaal (Mõnistes) ning 1915. a. suve Kuresaares, luues arvurikka kogu maastikmaale ja etüüde, mis on väärtuselt kaugelt enam tähelepandavad ja huvitavad. Neis töis, loodusele märksa lähemais, avaldub paiguti joobumine värvidest koos neoimpressionistliku, Signac'i mõjustatud looduskäsitusega (Kihelkonna rannamaastikud), paiguti ilmne püüd edasi anda tihendatud impressioone looduse-sugereeritud meeleoludest, kusjuures nende tõlgitsemises võib tunda Munch'i, Van Gogh'i ja Matisse'i looduskontseptsiooni varjundeid (Kuresaare tänavetüüdid). See ajajärk annab ka mõned *nature morte*'id — »Sirelid« mitmes variandis — ja portreed, milledest paremaina nimetatud olgu »Mustlane«, »Mustlase tüdruk« ja »Neiu valges«. — Suved 1916 ja 1917 veetis M. Võrumaal, Kasaritsas, kus sünnib uus seeria maastikke, millede aineks peamiselt motiivid Valgjärvelt. Selles seerias ühinevad M. dekoratiivsed ja improvisatsioonilised kalduvused jõulisema elutundega ning üksikuis töis ilmutab ta end nüüd juba küpse meistrina. Võrumaa maalidele seisavad iseloomult lähedal 1918. a. suvel järgnenud maastikud Pühajärvelt, ent sama a. lõpul annab kunstnik suurema kompositsioonmaali »Pietà«, sünge ja õudse koloriidilt ning aine tõlgitsemiselt, edasi 1919. a. suvel tumedais, raskeis toonides käsiteldud Võrtsjärve rannamaastikud ning 1920. a. mõned nukrad maastikud Viljandimaalt ja teise süngeilmelise kompositsioonmaali »Kristus ristil«, mis märgivad järsu murrangu M. loomingus: vaibalise dekoratiivsuse, ilutsemise ja heredad värvid asendab tume palett ja sisuline raskemeelsus. Sellest ei vabanenud M. ka oma Itaalia-teekonnal 1922.—23. a. talvel. kust ta kaasa tõi suu-